

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ר"ה ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ומלין דברי, מכאן ולהלאה, אית לי לאשתדלא במה דחמינא, דהא לית לי לאשתדלא במלין דהאי עלמא. כיון דחמינא מה דחמינא, וכעי קודשא בריה הוא דלא יתאביד ויתנשי מנאי כלום.

תרגום לעברית

ואני, חברים, באותה שעה שהסתלקתי מהעולם, רוחי עלתה ונרדמה מיד, עד שעה קלה שהחיני הקדוש ברוך הוא והגוף הזה מת. בשעה שפתח בני באותם דברים, אז פרח נשמתו (נשמתי), ופגשה בנשמתי שהיתה עולה מתוך טהרה ומתוך טבילה, ונכנסה במקום שנכנסה, ושם דנו את דינה, ונתנו לי עשרים ושנים שנות חיים בגלל דמעות ודברי בני. מכאן ולהלאה יש לי להשתדל במה שראיתי, שהרי אין לי להשתדל בדברי העולם הזה. כיון שראיתי מה שראיתי, ורוצה הקדוש ברוך הוא שלא יאבד וישכח ממני כלום.

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קיח) יִסּוּר יִסְרָנִי יְהִי וְגו'. דָּוִד מְלָכָא אָמַר דָּא, עַל כָּל מַה (ס"א דאעבר) דְּעֵבֶד בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְאָמַר עַל אֲבִטְחוּתָא דִּיהוָה לִיה בְּהָהוּא עֲלָמָא. עַל כָּל מַה דְּאֵעֵבֶר בְּהָאֵי עֲלָמָא, דִּרְדִּיפוּ לִיה, וְהוָה (לִיה) עָרִיק בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה, בְּאַרְעָא דְּמוֹאֵב, וּבְאַרְעָא דְּפִלְשֶׁתִּי, וּמִכְלָהוּ שְׂזִיב לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא שְׂבִיק לִיה לְמוֹתָא, וְאָמַר עַל אֲבִטְחוּתָא דִּיהוָה עֲלָמָא.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קיח) יִסּוּר יִסְרָנִי יְהִי וְגו'. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר אֵת זֶה עַל כָּל מַה (שעבר) שֶׁעָשָׂה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאָמַר עַל הַהִבְטָחָה שֶׁהֵיטָה לוֹ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. עַל כָּל מַה שֶׁעֲבָר בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁרָדְפוּ אוֹתוֹ, וְהָיָה (לוֹ) בּוֹרַחַּ בְּאַרְץ נִכְרִיָּה, בְּאַרְץ מוֹאָב וּבְאַרְץ פִּלְשֶׁתִּים, וּמִכְלָם הִצִּילוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא הִשְׁאִירוֹ לְמוֹת, וְאָמַר עַל הַהִבְטָחָה שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

אָמַר דָּוִד, אֵי הָכָא חֲבִנָא לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָכָא אֶלְקִינָא, וְקַבִּילָנָא עוֹנֵשָׁא דִּילִי, וְאִדְכִּי לִי מִכָּל מַה דְּחִבֵּנָא, וְלֹא שְׂבִיק עוֹנֵשָׁא דִּילִי לְהָהוּא עֲלָמָא, בְּתַר מִיתָה. וְדַאי יִסּוּר יִסְרָנִי יְהִי, בְּהָאֵי עֲלָמָא, בְּגִין לְנִקְאָה לִי. וְלִמּוֹת לֹא נִתְנַנִּי, בְּהָהוּא עֲלָמָא, לְנִטְלָא נִקְמָתָא מִנָּאִי, וְאִנָּא, הָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנִקִּי לִי זְמָנָא חֲדָא בְּהָאֵי עֲלָמָא, מִכָּאֵן וְהִלָּאָה אֲצִטְרִיכָנָא דִּלָּא אָהָא בְּכִסּוּפָא בְּעֲלָמָא דְּאֵתִי.

תרגום לעברית

אָמַר דָּוִד, אִם כָּאֵן חֲטָאֵתִי לְקְדוֹשׁ - בְּרוּךְ-הוּא, כָּאֵן לְקִיתִי וְקַבִּלְתִּי עֲנָשִׁי, וְטַהַר אוֹתִי מִכָּל מַה שֶׁחֲטָאֵתִי, וְלֹא הִשְׁאִיר עֲנָשׁ שְׁלִי לְעוֹלָם הַהוּא לְאַחַר מִיתָה, וְדַאי יִסּוּר יִסְרָנִי יְהִי - בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּדִּי לְנִקּוּתִנִּי, וְלִמּוֹת לֹא נִתְנַנִּי - בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם לְקַחַת מִמֶּנִּי נִקְמָה. וְאִנִּי,

הרי הקדוש ברוך הוא נקה אותי פעם אחת בעולם הזה, מכאן והלאה אני צריך שלא להיות בבושה בעולם הבא.

טקסט הזוהר

פֶּתַח הַהוּא יְנוּקָא בְּרִיָּה וְאָמַר, (במדבר כז) אֲבִינוּ מֵת בְּמִדְבָּר וְהוּא לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה וְגו'. אֲבִינוּ, הָא טַעְמָא לְעִילָא, אֲרִיָּה מְלָה וּמִשְׁיָה לָהּ, אִי חֲסִידִין קִדִּישִׁין, כְּמָה מְשִׁיכוּ דְצַעְרָא בְּמִקְרֵי אֲבִינוּ. לִית צַעְרָא, וְלִית כְּאָבָא דְרוּחָא וְנַפְשָׁא, אֵלָא כַּד קָרְאֵן הָכִי, אֲבִינוּ, בְּכָאָב מְלָבָא. מֵת בְּמִדְבָּר, וְכִי אַחֲרָנִין לֹא מִיתוּ בְּמִדְבָּרָא, דְּהָכָא רָשִׁים לִיה, וְאָמַר דְּאִיהוּ מֵת בְּמִדְבָּר, וְהָא אֵלֶּף וּרְבֶבֶן מִיתוּ בְּמִדְבָּרָא.

תרגום לעברית

פֶּתַח אוֹתוֹ תִּינוּק בְּנוֹ וְאָמַר, (במדבר כז) אֲבִינוּ מֵת בְּמִדְבָּר וְהוּא לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה וְגו'. אֲבִינוּ, הֵרִי הַטַּעַם לְמַעְלָה, הָאֲרִיָּה בְּמִלָּה וּמִשְׁה אוֹתָהּ. אִי חֲסִידִים קְדוּשִׁים, כְּמָה מְשִׁיכוֹת צַעַר בְּקִרְיַאת אֲבִינוּ. אֵין צַעַר וְאֵין כְּאָב שֶׁל רוּחַ וְנַפֶּשׁ אֵלָא כְּשֶׁקָרְאֵנוּ כֹּה, אֲבִינוּ, בְּכָאָב מְלָב. מֵת בְּמִדְבָּר, וְכִי אַחֲרִים לֹא מִתּוּ בְּמִדְבָּר שְׂכָאֵן רָשָׁם אוֹתוֹ וְאָמַר שְׁהוּא מֵת בְּמִדְבָּר? וְהֵרִי אֲלֵפִים וּרְבֵבוֹת מִתּוּ בְּמִדְבָּר!

טקסט הזוהר

אֵלָא כְּמָה בְּנֵי נֶשֶׁא עֲרִטִילָאִין עַל דָּא, מְנַהוֹן אֲמִרֵי דְהוּא מְקוּשָׁשׁ עֲצִים הָוָה, דְּכִתִּיב כִּי בְּחֻטְאוֹ מֵת. וּמְנַהוֹן אֲמִרֵי הָכִי, וּמְנַהוֹן אֲמִרֵי הָכִי, וְאֵנָּה הָכִי אוֹלִיפְנָא, יוֹמָא דְאָבָא נָפַל בְּבִי מְרַעִיָּה, אוֹלִפִּי לִי דָא. וְאֵנָּה חֲמִינָא מַה דְּחֲמִינָא, דְּפָקִיד לִי אָבָא דְלֹא לְגַלְאָהּ. אֵלָא כְּמָה וְכְמָה הָווּ דְּמִיתוּ בְּמִדְבָּרָא, וְלֹא עַל חוּבָא דְקִרְחָא, וְלֹא עַל חוּבָא דְמְרַגְלִים, כַּד אֲתַגְזֹר גְּזֵרָה, (ס' א וְלֹא עַל חוּבָא דְעַגְלָא דְעַבְדוֹ וכו') אֵלָא קוּדָם (ס' א דְּמִיתוּ עַל חוּבָא דְקִרְחָא, עַל חוּבָא דְמְרַגְלִים, כַּד אֲתַגְזֹר גְּזֵרָה, וְקוּדָם) מִתָּן תוֹרָה, וּבְתַר עֲגָלָא דְעַבְדוֹ, אֵינוֹן מְטַעֲי עֲלָמָא, וְאֵינוֹן דְּאֲתַמְשְׁכוּ אֲבַתְרִיָּהוּ.

אֵלָא כַּמָּה בְּנֵי אָדָם מְעַרְטְלִים עַל זֶה, מֵהֶם אוֹמְרִים שֶׁהוּא הָיָה מְקוֹשֵׁשׁ הָעֲצִים, שִׁכְתוּב כִּי בַחֲטָאוֹ מֵת. וּמֵהֶם אָמְרוּ כֵּךְ, וּמֵהֶם אָמְרוּ כֵּךְ, וְאֲנִי כֵּךְ לְמַדְתִּי: יוֹם שֶׁאֲבֹא נִפְל בְּבֵית חֲלִיו, לְמַדְנִי אֶת זֶה, וְאֲנִי רָאִיתִי מָה שֶׁרָאִיתִי, שֶׁצִּוָּה אוֹתִי אֲבֹא שְׁלֹא לְגִלוֹת. אֵלָא כַּמָּה וּכַמָּה הָיוּ שִׁמְתוֹ בַּמִּדְבָּר, וְלֹא עַל חֲטָא קָרַח וְלֹא עַל חֲטָא הַמְּרַגְלִים. כֵּךְ נִגְזְרָה הַגְּזֵרָה. (וְלֹא עַל חֲטָא הָעֶגְל שֶׁעָשׂוּ וכו') אֵלָא קִדְּם (שִׁמְתוֹ עַל חֲטָא קָרַח, עַל חֲטָא הַמְּרַגְלִים, כֹּאשֶׁר נִגְזְרָה הַגְּזֵרָה, וְקִדְּם) מִתֵּן תּוֹרָה, וְאַחֲרֵי הָעֶגְל שֶׁעָשׂוּ אוֹתָם מִטְּעֵי הָעוֹלָם וְאֵלּוֹ שֶׁנִּמְשְׁכוּ אַחֲרֵיהֶם.

טקסט הזהור

אֲבָל טַעֲנָה דְּטַעֲנֵנוּ אֵינּוֹן בְּנֵתִין, דְּמִית בַּמִּדְבָּר, אִיהוּ, וְהָיָה צִלְפַּחַד רַב לְבֵי יוֹסֵף, וּמִגֹּד דְּלֹא יָדַע אֲרַחוּי דְּאוֹרֵייתָא כַּדְקֵא יָאוֹת, לֹא הָיָה נָשִׂיא. וְהוּא הָיָה דְּלֹא נָטַר פּוּמִיָּה וּמְלוֹי לְקַבְלִיָּה דְּמֹשֶׁה, וְעַלִּיָּה כְּתִיב, (בַּמִּדְבָּר כֹּא) וַיָּמָת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל. גָּבַר דְּלֹא יָדַע אוֹרֵייתָא, (ס' א' לאו רב באורייתא) וְאִיהוּ רַב מִשְׁפָּחָה. רַב דְּזִרְעָא דְּיוֹסֵף, מִבְּנוֹי דְּמֹשֶׁה. וּבְגִין דְּחֵב בַּמִּדְבָּר בְּמִלּוּלָא לְגַבֵּי מֹשֶׁה, חָשִׁיבוּ דְּמֹשֶׁה אֲנָטִיר דְּכַבּוּ. וּבְגִין כֵּךְ קָרִיבוּ לְקַמִּיָּה דְּמֹשֶׁה, וְאַלְעָזָר, וְכָל הַנְּשִׂאִין, וְכָל רִישֵׁי אֲבָהוֹן, וְלֹא מְלִילוּ עִם מֹשֶׁה אֵלָא לְקַמִּיָּהוּ, בְּגִין דְּקִנְיָאוֹ קִנְיָא מִנִּיהּ.

תרגום לעברית

אֲבָל טַעֲנָה שֶׁטַעֲנֵנוּ אוֹתָן בְּנוֹת, שִׁמְת בַּמִּדְבָּר הוּא, וְהָיָה צִלְפַּחַד גָּדוֹל לְבֵית יוֹסֵף, וּמִתוֹךְ שְׁלֹא יָדַע דְּרָכֵי הַתּוֹרָה כְּרָאוּי, לֹא הָיָה נָשִׂיא, וְהוּא הָיָה שְׁלֹא שָׁמַר פִּיו וּדְבָרָיו מוֹל מֹשֶׁה, וְעַלִּיו כָּתוּב (שם כֹּא) וַיָּמָת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל. גָּבַר שְׁלֹא יָדַע אֶת הַתּוֹרָה, (לֹא גְדוֹל בַּתּוֹרָה) וְהוּא גָדוֹל הַמִּשְׁפָּחָה. גָּדוֹל שֶׁל זֶרַע יוֹסֵף, מִבְּנֵי מֹשֶׁה. וּמִשּׁוּם שֶׁחֲטָא

במדבר בדבור למשה, חשבו שמשה שמר לו שנאה, ומשום כך קרבו לפני משה
ואלעזר וכל הנשיאים וכל ראשי האבות, ולא דברו עם משה אלא לפניהם, משום
שקנאו ממנו קנאה.

טקסט הזוהר

מכאן, מאן דחייש מן דינא, יקרב אחרנין, ויסגי בגוברין בהדי ההוא דינא, בגין
דישמעון דינא מניה, וידחל מניה, ולא יהא דן אלא כדקא זאות, ואי לא, ידחי ליה מן
דינא. ואינון לא ידעו דהא (במדבר יב) משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה.
ולא ידעו דמשה לאו הכי.

תרגום לעברית

מכאן, מי שחושש מן הדין, יקרב אחרים וירבה אנשים אצל אותו דין, כדי שישמעו דין
ממנו ויפחד מהם, ולא יהא דן אלא כראוי, ואם לא - ידחה אותו מן הדין. והם לא ידעו
שהרי (שם יב) משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה, ולא ידעו שמשה לא
כך.

טקסט הזוהר

כיון דחמא משה כה, אמר חמינא דכל כנופיא דגוברין רברבין מישראל, וכל רישי
אבהן וכל נשיאי כנשתא, עלי קריבו. מיד אתפרש משה מן דינא, הדא הוא דכתיב,
(במדבר כז) ויקרב משה את משפטן לפני יי. (אמר משה דא לא אתחזי לדינא)
ענותנותא דמשה, אקריב את משפטן לפני יי. דיינין אחרנין, ארחא דא לא נטלי, דאף
על גב דכנופיא סגי עליהון. אינון דייני אקרון עזי פנים, לית בהו מענותנותא דמשה
כלל. זכאה חולקיה דמשה. חדו רבי אלעזר וחברייא.

כִּיּוֹן שֶׁרָאָה מֶשֶׁה כָּהֵן, אָמַר, רָאִיתִי שְׁכָל הַתַּכְנֻסוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים מִיִּשְׂרָאֵל וְכָל רָאִשֵׁי הָאֲבוֹת וְכָל נְשִׂאֵי הַכְּנָסֶת קָרְבוּ אֵלַי. מִיַּד פָּרַשׁ מֶשֶׁה מִן הַדִּין, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם כז) וַיִּקְרַב מֶשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי ה' (אמר משה, לא ראוי לי לדין זה) עֲנוּתָנוֹתוֹ שֶׁל מֶשֶׁה, הַקָּרִיב אֶת מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי ה'. וַיָּנִים אַחֲרֵיהֶם לֹא לִוְקָחִים דֶּרֶךְ זֶה, שְׂאֵף עַל גִּב שְׁהַתַּכְנֻסוֹת גְּדוֹלָה עֲלֵיהֶם. הֵם נִקְרָאִים וַיָּנִים עֲזֵי פָנִים, אֵין בָּהֶם מַעֲנוּתָנוֹתוֹ שֶׁל מֶשֶׁה כָּלָל. אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ שֶׁל מֶשֶׁה. שְׁמָחוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְהַחֲבָרִים.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ע"א) ◆

טקסט הזהור

אָמַר הֵהוּא יְנוּקָא, אַהֲדַרְנָא לְמַלִּין קַדְמָאִין. אָבִינוּ מִת בַּמִּדְבָּר אָבִינוּ הָאִי טַעֲמָא דְאִמִּי, לְנַחֵשׁ תַּלְיָא עַל קַדְלִיָּה, וּמִשִּׁיךְ זִנְבִיָּה בְּפּוּמִיָּה, בְּטַעֲמָא, דִּהֵהוּא דְאִתְמַשֵּׁךְ עֲלֵיהּ לְעִילָא. מִת בַּמִּדְבָּר, בְּמַלּוּלָא דְפּוּמִיָּה. אִתְבְּהִיל הֵהוּא יְנוּקָא בְּבִהִילוֹ, וְאִתְקִיף בְּקוּדְלָא דְאָבוֹי, וּבִכָּה וְאָמַר, צִלְפָּחֵד דָּא בְּמַלּוּלָא מִית, וְאַנְתָּ אָבָא בְּמַלּוּלָא אַהֲדַרְתָּ לְעִלְמָא דָּא. אַהֲדַר אָבוֹי וְנָשִׁיק

תרגום לעברית

אָמַר אוֹתוֹ תִּינוּק, חֲזַרְנוּ לְדַבְרֵיהֶם הָרִאשׁוֹנִים. אָבִינוּ מִת בַּמִּדְבָּר. אָבִינוּ, הַטַּעַם דּוּמָה לְנַחֵשׁ שְׁתִּלּוּי עַל עֶרְפוֹ, וּמוֹשֵׁךְ זִנְבוֹ בְּפִיו בְּטַעַם שְׁאִתּוֹ שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו לְמַעֲלָה. מִת בַּמִּדְבָּר, בְּדַבּוּר פִּיו. הִתְבְּהִיל אוֹתוֹ תִּינוּק בְּבִהִלָּה וְתַפֵּס בְּעֶרְףְּ אָבוֹי, וּבִכָּה וְאָמַר, צִלְפָּחֵד זֶה מִת בְּדַבּוּר, וְאַתָּה אָבָא, בְּדַבּוּר חֲזַרְתָּ לְעוֹלָם הַזֶּה. חֲזַר אָבוֹי וְנָשָׁקוּ וְחִבְּקוּ. בָּכוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְכָל הַחֲבָרִים, וְאָבוֹי בָּכָה אִתָּם. לְקַחוּהוּ כָּלָם וְנָשְׁקוּהוּ בְּפִיו, עַל רִאשׁוֹ, וְעַל עֵינָיו, וְאָבוֹי הָיָה בּוֹכָה עִמּוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

